

השבת רבי נחמן מברסלב

טוב להגיד ולשיר נַחַן נַחַמן נַחַמן מאומן לזכות לכל הישועות

ויגש אליו יהודה...

[לקוטי הלכות - תענית ד' - ח']
 [צריכין להתפלל הרבה להשם יתברך שיזכה לעצות אמיתיות כאלו]
 וזה ויגש אליו יהודה. הם בחינת כלל ישראל שנקראים יהודים על שם יהודה. שהם נגשים אל יוסף בחינת הצדיק האמת ושבים בתשובה על מכירתו שהוא בחינת פגם אמונת חכמים בחינת חלוקת העצה כי מכירת יוסף הוא בחינת חלוקת מלכות בית דוד שהוא בחינת חלוקת העצה כמובן בהפטרה של ויגש שמדברת מזה. כמו שכתוב: **ולא יחצו לשתי ממלכות עוד**, וכנ"ל.

כי פרשת ויגש מדברת מתיקון מכירת יוסף, שהוא בחינת פגם העצה כנ"ל, ששבים בתשובה ומפייסים אותו ומבקשים ממנו שימחול להם ויחזור ויתקנם בעצה שלמה וטובה באמת.

וזהו ויאמר אליו בי אדוני ידבר נא עבדך דבר באזני אדוני, ופירש רש"י יכנסו דברי באזניך. שמבקשים אותו שישמע היטב ויכנסו דבריו באזנו ובלבו היטב. כי **שמועה בלבא הליא** [תלויה בלב], היינו שירחם עלינו וישם לבו היטב היטב מה נעשה עמנו בזה העולם, ויתן לנו עצה כראוי לכל אחד ואחד, באופן שנוכל להציל עצמנו, כל אחד ממה שצריך הנ"ל, שלא תאבד תקוותינו חלילה.

כי זה כלל שבדרך שאדם רוצה לילך מוליכין אותו. וכמו ששואלים את הצדיק כן הוא משיב. ומזה באים כל העצות המקולקות שנדמה לו שמאת ה' הם או שהצדיק יעץ לו כך ובאמת הכל ממנו בעצמו, כמו שכתוב **אולת אדם תסלף דרכו וכו'** שדרשו רבותינו ז"ל **מקרא זה על השבטים שפגמו בעצה כנ"ל**.

על כן מי שרוצה לחוס על עצמו באמת צריך לבקש מאד בתחוננים רבים את השם יתברך ואת הצדיקי אמת, שישמו לבם היטב על מה שנעשה עמו באופן שיתנו לו עצה אמיתית ונצחיית שיצליח על ידה לנצח באמת וזהו ואל יחר אפך בעבדך, היינו שיתבטל כל מיני חרון אף ודינים כנ"ל שעל ידי התשובה על פגם אמונת חכמים נתבטלים כל מיני דינים שהם חרון אף, כי נכללין בבחינת קודש קדשים שמשם כל המתקנות שבעולם...

וכל מה שנתמתק הדין ביותר נשלמה העצה ביותר, עד שזוכה בכל פעם לעצה שלמה, הנמשכת מהצדיק האמת, שיוכל לעמוד על ידה כנגד כל מיני עצות מקולקות שהבעל דבר מסבב בלבו, בכל יום ובכל עת; וזהו כי **כמוך כפרעה**, פרעה זה בחינת ביטול וקלקול העצה הקדושה בבחינת **ותפרעו על עצתי** שעל

ידי זה היה כל גלות מצרים שכולל כל הגליות. כי פרעה עומד אצל העורף ורוצה לעכב המוחין, שלא ירדו למטה, שיתהוו מהם עצות טובות להכיר הבורא יתברך על ידם, שזהו עיקר סוד גלות מצרים (ועיין בכוונות והבן היטב).

ועיקר התיקון על ידי קבלת התורה שזכינו בעת יציאת מצרים שהוא תרי"ג עטין דאורייתא [תרי"ג עצות של התורה], בחינת לי עצה ותושיה בחינת תיקון העצה כנ"ל.

והעיקר הוא לקבל עצות מהצדיק האמת, באופן שיוכל לעמוד על ידם בכל פעם כנגד קלקול ובלבול העצות של הסטרא אחרא שהם בחינת פרעה כנ"ל. וזהו כי **כמוך כפרעה**, היינו כפי מה שפרעה שהוא קלקול העצה מתגבר בנכליו וערמימיותו, כמו כן אתה יודע ליתן עצות בכל פעם להנצל מערמימיותו ולשוב

ולתחזק, לישאר על עמדו להתחזק עצמו בהתורה הקדושה, שהוא עיקר העצה השלימה.

וזהו כי **כמוך כפרעה**, כי שני הכפין מורין על הדמיון ממש, כמו שפירש רש"י, היינו כי זה עיקר נפלאות מעשה הצדיק כי נורא הוא. כי יודע ומחזק כל אדם, כפי מה שהוא, בכל מדריגה שהוא, בכל יום ויום, בעצות עמוקות אמיתיות שהם מכוונים ממש כפי קלקול העצה שרוצה הבעל דבר להתגבר עליו בתחבולותיו.

על כן העיקר הוא תיקון אמונת חכמים אמתיים שעצתם בחינת **מים עמוקים עצה בלב איש**, שאי אפשר לקלקל אותם בשום אופן בעולם, כי הם עומדים כנגד כל מיני קלקול העצה של הסטרא אחרא, בבחינת כי **כמוך כפרעה** כנ"ל, כי מאד עמקו מחשבותיהם. כי עצתם הוא עצת ה' אשר לעולם תעמוד, **כי אתה מרום לעולם ה'.**

ועתה אל תעצבו...

[אוצר היראה - צדיק, ס"ה]
 כל מי שבא אל הצדיק בתוך כלל הקיבוץ, הוא גם כן בכלל צדיק. כי באמת **ועמך כולם**

צדיקים. כי יש בכל אחד מישראל נקודת האמת שהוא בחינת צדיק, ששם מקור השמחה, בחינת **שמחו צדיקים בה'**. אך מחמת מרירת הגלות בכלל ובפרט, נעלם בחינת צדיק שיש אצל כל אחד. אבל תיכף שמתקבצים אל הצדיק שהוא איש אשר רוח בו, מאיר בחינת נקודת צדיק שיש אצל כל אחד.

ועל ידי זה נתרבה השמחה בחינת **אור צדיקים ישמח**. וזה בחינת מה שאמר יוסף לאחיו **ועתה אל תעצבו**, כי מאחר שזוכין להתקבץ יחד אל הצדיק האמת - בחינת יוסף - בודאי אין להתעצב עוד, רק צריכים לשמוח הרבה, בחינת **ברבות צדיקים ישמח העם...**

סיפור

(מספר שיחות הר"י - אות כ"ד)

מעלת הזוכה לתן מעות לצדיקי אמת היא גדולה ויקרה מאד מאד!

למשל בן שנתרחק מאביו, והבן יש לו געגועים גדולים מאד לאביו, וכן האב יש לו געגועים גדולים לבנו. לימים נתיישב בדעתו האב לילך ולסע לבנו, וכן הבן נתיישב גם-כן לילך ולסע לאביו. והלכו ונסעו זה לזה, וכל מה שנתקרבו יותר, נתגדל ביותר הגעגועים שלהם; והיו הולכים ונוסעים זה לזה, דהינו האב להבן והבן להאב, עד שנתקרבו, ולא היה ביניהם כי-אם שתי פרסאות לבד.

והבין האב בגודל הגעגועים שלו, שאם יניח עצמו להיות נמשך אחר הגעגועים, לא יהיה לו כח לסבול עוד הגעגועים של אלו השתי פרסאות; וכן הבן הבין גם-כן שאין לו עוד כח לסבול הגעגועים של אלו השתי פרסאות האחרונות, ואם ימשיך עצמו אחריהם, תצא נפשו, חס ושלום.

וישבו עצמן להשליך לגמרי כל הגעגועים ולהעבירם מדעתם. בתוך כך, בא אחד עם עגלה וחטף את הבן והביאו לאביו במהירות גדול: כמה תענוג נפלא ועצום גרם זה האיש, שהביא את הבן להאב, שהיה להם געגועים כאלה.

וכן הצדיק, שהוא בן להשם יתברך, ומחמת מסך המבדיל נתרחק מאביו יתברך ויש געגועים כביכול להשם יתברך וכן להצדיק, לחזור ולהתקרב להשם יתברך. ובתוך שהם מתקרבים זה לזה, עד שהגיעו סמוכים זה לזה ואין ביניהם רק הרחק מעט כנ"ל, והבינו שלגודל הגעגועים, אי אפשר לסבול עוד; והסכימו להשליך הגעגועים מדעתם, כי הוא

יתברך אמר: האם אין לו רק עסק זה? הלא יש לו כמה וכמה עולמות וכו'!! וכן הצדיק אמר בדעתו: וכי אין לו רק זאת? (דהיינו געגועים הני"ל) הלא יש כמה עבודות אחרות שצריך לעשות, כגון ציצית ותפלין ושאר מצוות!! והסכימו להעביר הגעגועים מדעתם.

בתוך כך בא איש ישראלי אחד עם עגלה, והביא להצדיק פרנסה, ועל-ידי זה קרבו והביאו אליו יתברך (י) כי **צדיק אוכל לשובע נפשו** (משלי י"ג-כה). וזה בחינת **הושביע בצחצחות נפשך** (ישעיה נ"ח-יא) ונמצא שהצדיק הגדול האמתי זוכה על-ידי פרנסתו ואכילתו לבחינת **אורות הצחצחות** (*) ועל-ידי אלו הצחצחות נתבטל מסך המבדיל, ועל-ידי זה נתקרבו הצדיק להשם יתברך. נמצא כמה וכמה תענוג גרם זה האיש שהביא פרנסה להצדיק האמתי שעל-ידי זה הוא מביא ומקרבו את הצדיק להשם יתברך, כנ"ל.

צדיק

(מספר אוצר היראה - צדיק - קס"ג)

הצדיק האמת שעוסק להמשיך אורות המקיפים ולהאיר הדעת בישראל שעל ידי זה הוא מוציאם מעוונות, הוא צריך לעשות סיג לדבריו שלא לגלות יותר מדאי, בכדי שלא יהיה בבחינת רבוי אור שאי אפשר לקבל, ואז לא די שלא יצילם על ידי זה מעוונות אדרבא על ידי זה נמשכין חס ושלוש התגברות העוונות ביותר. כי עקר היצר הרע וכל הסטרא אחרא והעוונות נמשכין מבחינת מיתת המלכים ובחינת שבירת כלים שהיה על ידי רבוי אור כידוע. ועל כן עקר התקון על ידי צמצום האור כנ"ל (הלכות ראשית הגז הלכה ג אות ג).

ארץ ישראל

(מספר אוצר היראה - ארץ ישראל - ע"ב)

הזכרת שמות הצדיקים הוא דבר נפלא ונורא מאד מאד, ומועיל הרבה מאד לעבודת השם יתברך, כמבואר במקום אחר.

גם מסוגל לזכות על-ידי זה לארץ-ישראל, כי אי אפשר לבוא לארץ-ישראל, כי-אם בכח הצדיקים אמתיים, בבחינת **צדיקים יירשו ארץ** וכו'. עיין פנים ימי מוהרני"ת, בנסיעתו לארץ-ישראל (ועיין לקוטי-הלכות, הלכות נטילת ידים לסעודה, הלכה ד', אות ו', ובהלכות דברים הנהגים בסעודה, הלכה ד', אות ו', ותבין ביותר).

מכתב

(מספר אבי הנחל ב' - מכתב רמ"ה)

בני יקירי עיקר התיקון שזוכין בראש השנה, הוא על ידי שמצטרפין אל הקיבוץ של הצדיק האמת הנפלא, שהוא עיקר הרועה האמתי שבו כלולים כל הרועים האמתיים שהיו בכל

הדורות, עכשיו ביותר שעוסק תמיד לקבץ את ישראל כרועה עדרו; והוא רחמן אמתי שמקבץ את נדחי ישראל, שהם הרשעים גמורים הרחוקים מאד מאד מה' יתברך, להשיבם אל הקדושה, ומאיר בלב כל אחד בכל מקום שהוא, שיתחזק איך שהוא לשוב מכל המקומות רעים שרוצים לדחותו לשם, ולהצילם מעוונות ולהכניס בהם קיום התורה כל ימי חייהם בכל מה שיעבור עליהם, שזהו עיקר הרחמנות על ישראל.

אחי חביבי יקירי אהובי לבי ובשרי, אל תשמע לשום דחייה שבעולם, שרוצים להפרידך מהקיבוץ הקדוש בראש השנה, רק תחזק ידך בה' ותעמוד על גרליך בכל עוז, ותאחז עצמך בכל כוחך ותשליך נפשך מנגד בהקיבוץ הקדוש של הצדיק האמת - והעיקר בראש השנה - כי כל חיך תלוי בזה, ועל ידי זה לא תמוט לעולם.

יבוא עת שיתגלה ויאיר אור הדעת האמתי של הצדיק האמת גם בכל הגויים והעמים, ויקהלו ויתקבצו כולם אל הצדיק האמת, לשמוע דבר ה'; ואז כולם ידעו את ה' ויקראו כולם בשם ה'.

אחים יקרים
העלון צריך את תרומתכם
אנא מכם,
צדקה וחסד
בכל סניפי הדואר, חשבונו
89-2255-7
שבת שלום

מי שרוצה לקרב רשעים ומרוחקים ביותר לה' יתברך, יש עליו סכנות גדולות מאד, בלי שיעור, וצריך לזה כמה תחבולות בלי שיעור, עד שיזכה לפעול פעולתו בשלמות.

חיי מוהר"ן

(חיי מוהר"ן - מעלת תורתו וספריו הקדושים, שני"ח)

אמר רבינו ז"ל, בפרוש, שבכל שיחה ושיחה שהיה משיח ומדבר עמנו יכולים להיות על ידה איש כשר, ואפילו צדיק גמור כל ימי חייו כמו שאני רוצה (אזוי וויא איך מיין איין גוטער יהוד) אם ירצה לילך עמה לקיים כפי שיחתו הקדושה.

ומי שזכה לשמוע שיחתו הקדושה מפיו הקדוש, הוא יודע זאת באמת ובבטחה. וגם אפילו עכשיו, כשלומדין דבריו הקדושים, יש להם גם-כן כח גדול לעורר להשם יתברך לזכות לדרכי ה' באמת, למי שישים לבו היטב לדבריו ולשיחותיו הקדושים הנאמרים בזה הספר, ובשאר ספריו הקדושים.

כי כל שיחה שלו היא התעוררות נפלא ונורא מאד, ודרך ישרה ונכונה מאד לעבודת השם

יתברך, לכל אחד לפי מדרגתו, יהיה באיזה מדרגה שיהיה; אפילו מי שהוא במדרגה עליונה מאד, יכול לקבל דרך ישרה ועצות נפלאות מכל שיחה ושיחה שלו; וכן להפך, מי שהוא בתכלית מדרגה התחתונה, חס ושלוש, באיזה מקום שהוא, יכול לקבל דרך ישרה ועצות נכונות מכל שיחה ושיחה שלו, למלט נפשו מני שחת, ולשוב אל השם באמת, אם ישים לבו לדבריו היטב, ויקיים אותם באמת ובתמימות, בלי שום חכמות, אשרי מי שיאחז בהם.

עצות

(לקוטי עצות - מחלוקת ומריבות, א')

צריך לזהר מאד שלא יבלבל אותו המחלוקת שבין הצדיקים, רק יאמין בכולם, כי כל הבלבולים שבאים בדעתו על הצדיקים מרחמת המחלוקת שביניהם ושאר קושיות שקשה לו עליהם, הכל בא עליו מרחמת שפגם בטפי מוחו, שמחמת זה רוצים לגרשו מן החיים האמתיים ונצחיים, שהם הצדיקי אמת ונלויים אליהם. וצריך לחוס על עצמו ולקח לעצמו תוכחה ומוסר מזה בעצמו, שנופלים בלבו קושיות על צדיקי אמת, ועל-ידי זה ישוב אל האמת (לקוטי מוהר"ן, סימן ה'; ועיין צדיק, סימן ח').

תפילה

(לקוטי תפילות א', תפילה ה')

רבנו של עולם... תזכני, ברחמיך הרבים, להאמין בצדיקי אמת, ולא יכנס במחשבתי ודעתי שום הרהור ומחשבה כלל על המחלוקת שיש בין הצדיקי אמת. רק אזכה להאמין בצדיקי אמת באמונה שלמה, ולא יהיה לי שום הרהור וקושיא עליהם ועל המחלוקת שביניהם כלל.

רבנו של עולם, אם אמנם פגמתי בטפי מוחי, אשר על ידי זה איני ראוי וכדאי להתקרב לצדיקי אמת, ולזכות להאמין בהם באמת, אשר מחמת זה באים עלי מחשבות חוץ והרהורים להרהר אחריהם, חס ושלוש. אנא ה' אל תעשה עמי כחטאי ואל תדיניני כמפעלי, ועשה למענך ולא למעני, ומלא בקשתי ברחמיים.

וזכני, שלא יכנס בלבי שום קושיא והרהור כלל על הצדיקי אמת ועל המחלוקת שביניהם, רק אזכה להאמין בהם תמיד באמונה שלמה באמת. וחמול עלי ברחמיך הרבים, וזכני לשוב אליך באמת ולהשיג אורחות חיים, ובמקום שקלקלתי שם אתקן. ותשיב אותי ברחמיך וחסדיך הגדולים, ממוות לחיים, מחמץ למצה, מיראה רעה ליראה טובה, מקול נגוס מחכמה פגומה לקול טוב לחכמה טובה, **תודיעני אורח חיים שובע שמחות את פניך נעימות בימיניך נצח. כי עמך מקור חיים באורך נראה אור.**

120 עמודים